

Med Hensyn til F. 1924 § 173 (U. § 159) henvises til Bemærkningerne nedenfor til § 177.

Til § 171 (F. 1924 § 174, U. § 160).

Under Hensyn til Størrelsen af Maksimumstraffen ifølge Stk. 1 i F. 1924 § 174 og U. § 160 maa det antages, at en Overtrædelse af Bestemmelsen i dette Stykke, saafremt den indeholdt et Bedrageri, tillige maatte være strafbar som saadant. Derimod vilde en Overtrædelse af Reglen i Stk. 2 under Hensyn til det høje Maksimum og Beskrivelsen af de strafforhøjende Omstændigheder formentlig i Almindelighed ikke tillige kunne straffes som Bedrageri.

Da Dokumentfalsk i det alt overvejende Antal af de i Praxis forekommende Tilfælde indeholder en Berigelsesforbrydelse, synes det at være det naturligste i Lighed med den gældende Straffelov (§§ 268—276) at give Straffebestemmelsen for Dokumentfalsk et saadant Indhold, at der normalt ikke bliver Tale om samtidig Anvendelse af denne og af Bedrageribestemmelsen. I Overensstemmelse hermed foreslaas Paragraffen ændret.

Til § 176 (F. 1924 § 179, U. § 165).

Straffen for den i Stk. 1, 1ste Punktum, omhandlede Forbrydelse foreslaas væsentlig forhøjet.

Naar en Bestemmelse om Brug af Stempelpapir m. v., paa hvilket Tegnet paa den tidligere Benyttelse er fjernet, ikke er optaget i U. § 165 (jfr. derimod T. U. § 138), samtidig med at Udkastet til Ikrafttrædelseslov ophæver de tilsvarende Bestemmelser i de paagældende Afgiftslove, skyldes dette antagelig, at man har ment, at saadan Brug uden videre maa sidestilles med Brug af eftergjort eller forfalsket Stempelpapir m. v. F. 1924 indeholder heller ikke nogen Bestemmelse herom, men det opretholder de tilsvarende Bestemmelser i Afgiftslovene. Det anses rettest udtrykkelig at fastslaa Strafbarheden af det omhandlede Forhold, dog at Straffen sættes lavere end Straffen for Brug af eftergjort eller forfalsket Stempelpapir m. v., og samtidig ved Ikrafttrædelseslovens § 3 at ophæve vedkommende Bestemmelser i Afgiftslovene (Lov Nr. 46 af 18. Februar 1922 § 33, 2det Stykke, Lov Nr. 113 af 1. April s. A. § 41, 2det Stykke, og Lov Nr. 219 af 1. Maj 1923 § 20, 2det Stk. For Frimærker findes ingen tilsvarende Bestemmelse).

Til § 177 (F. 1924 § 173, U. § 159).

Udkastet og F. 1924 inddrog under Dokumentfalsk Tilintetgørelse, Bortskaffelse og Ubrugsgørelse af Dokumenter. Dette skete ud fra den Betragtning, at en Undertrykkelse af Dokumenter regelmæssig mentes at have samme Betydning for Sikkerheden i Retsforhold som Benyttelse af falsk Dokument (se den første Kommissions Udkast, Motiver S. 295 og 296—297 og T. U. Motiver S. 152), ligesom der henvises til den flydende Grænse mellem Forfalskning og Ubrugsgørelse (T. U. anførte Sted).

Det er rigtigt, at Undertrykkelse af et Dokument i det enkelte Tilfælde kan have ganske lignende Virkning som Brug af falsk Dokument, men det kan ikke erkendes, at de nævnte Handlinger i Almindelighed er af samme Samfundsfarlighed. Som nærmere paapeget af Professor Krabbe (N. T. S. 1927 S. 344—345) har Undertrykkelse af Dokumenter ikke den almenfarlige Karakter som Falsknerier med Hensyn til saadanne. Undertrykkelse af Dokument vil normalt være en Forbrydelse, hvis Middel og Virkning paa Forhaand er tilrettelagt af Forholdene uafhængigt af Gerningsmandens forbryderske Initiativ, medens dette normalt har langt friere Spillerum ved Forøvelse af Falsknerier. Undertrykkelse af Dokumenter er derhos ikke væsensforskellig fra Undertrykkelse af andre Bevismidler.

I Stedet for Bestemmelsen i Udkastet og i F. 1924 om Undertrykkelse af Dokumenter foreslaas det derfor, at der fastsættes en særlig Straffebestemmelse for Undertrykkelse af Bevismidler i al Almindelighed og med en væsentlig lavere Straf end Straffen for Falsk. At der muligvis vil kunne forekomme Tilfælde, med Hensyn til hvilke det er tvivlsomt, om de bør henføres under Straffebestemmelsen for Falsk eller under Straffebestemmelsen for Undertrykkelse af Bevismidler, bør ikke hindre en Sondring mellem disse to Arter af Forbrydelser, naar denne iøvrigt er begrundet i afgørende strafferetlige Hensyn.

Saafremt Undertrykkelse af Bevismiddel ogsaa indeholder et Bedrageri, vil der tillige være forskyldt Straf efter Bedrageribestemmelsen.

F. 1924 § 181, der angaar Ikke-Opfyldelse af en vis Deklarationspligt uden Fordølgelse af Tingens Beskaffenhed, er flyttet hen i Kapitel 21 (§ 196), hvor den snarere hører hjemme.